

løbende saboterer udvalgenes arbejde ved ikke at levere det skriftlige materiale, som udvalgene beder om.

Derfor spurgte jeg statsministeren: Hvordan harmonerer statsministerens proklamation om en ny æra af åbenhed i dansk politik med, at statsministeren stædigt nægter at udlevere det skriftlige materiale, som er en forudsætning for, at Folketinget kan arbejde og bedømme de opgaver, som udvalgene er sat til at løse?

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg tror, statsministeren og jeg hurtigt kan blive enige om, at politiske stridsspørgsmål skal løses i Folketinget, og at vi ikke skal overlade det til andre, domstole, undersøgelseskommissioner osv., at løse den slags spørgsmål for os. Men det forudsætter jo, at vi så får svar på de spørgsmål, der skal danne grundlag for en klarlæggelse og en afgørelse af stridighederne.

Vil statsministeren så være enig med mig i, at hvis regeringen afviser at besvare spørgsmål, tvinger den en situation frem, hvor man må bede udenforstående om at afklare de ting, som regeringens afvisning af en besvarelse af forslag fører til at man ikke kan få afklaret i Folketinget?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Thor Pedersen vil jeg sige, at jeg har det så godt med regeringen. Det må jeg sige at jeg har – virkelig godt! – ikke alene med regeringen som helhed, men med hver enkelt minister, som jeg synes på fortræffelig måde virkelig gør, hvad vedkommende kan for naturligvis at leve op til de generelle forpligtelser.

Over for hr. Uffe Ellemann-Jensen vil jeg medgive, at vi er i lidt af et dilemma her. Tag nu den forestående undersøgelse af Færøbankudviklingen: Formålet med den undersøgelse, som vi jo alle håber bliver igangsat, er at tilvejebringe et fyldestgørende og sammenhængende grundlag for, at netop Folketinget kan udøve sin kontrol med regeringen og eventuelt drage de fornødne konklusioner og konsekvenser.

Der er intet, regeringen mere ønsker, når det gælder dét spørgsmål, end netop at få igangsat den undersøgelse. Man kan jo ikke både blæse og have mel i munden – det er svært også i politik – man kan ikke på samme tid kræve, at regeringen tager skridt til at iværksætte en særlig undersøgelse af sagen, og så her i Folketingets regi kræve gennemført en sådan undersøgelse.

Vi må alle væbne os med tålmodighed, hvor svært det end kan være.

Óli Breckmann (KF):

Det er ganske rigtigt, som statsministeren siger, at Lagtinget og landsstyret fungerer i deres ret inden for de lovlige rammer, som er sat for Færøernes vedkommende. Men det kan da aldrig undskyldes, at regeringen bevidst har holdt oplysninger skjult for landsstyret som den ene part i gentagne forhandlinger og så bagefter forventer, at Lagtinget skal kunne arbejde under normale omstændigheder – uvidende om, hvilke motiver der fra regeringens side har ligget bag de aftaler, som landsstyret på vegne af Færøerne har indgået.

Og det kan næppe fremme de gode relationer, der er nødvendige, for at et rigsfællesskab skal kunne fungere, at regeringen ikke ser, at det er ganske nødvendigt, at landsstyret ved, hvorfor det indgår nogle aftaler, og at Lagtinget derfor også må have den nødvendige indsigt, for at forholdet mellem landsstyret og Lagtinget skal kunne fungere.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Óli Breckmann vil jeg sige, at regeringen ikke bevidst har holdt noget skjult. Hr. Óli Breckmann har undertiden et stærkt ordvalg, og derfor er det ikke noget, der gør et stærkt indtryk på mig.

Men jeg kan sige, at regeringen ikke har noget at skjule. Jeg har allerede adskillige gange, siden den første forespørgsel og det første ønske kom fra det færøske Lagting, sagt, at det allerstærkeste ønske, regeringen har – både den danske regering og formentlig også Færøernes – er at få hver en sten vendt. Det vil være den allerbedste basis for, at såvel Folketinget i Danmark som Lagtinget på Færøerne kan vurdere sagen og kan drage de nødvendige konsekvenser, i det omfang der måtte være sådanne konsekvenser at drage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1707

7) Til statsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Mener statsministeren, at Folketinget kan udøve sin kontrolfunktion med den til enhver tid siddende regering, hvis regeringens ministre nægter at besvare spørgsmål?«